

Warszawa, 22 sierpnia 2018 r.

SSO Piotr Gąciarek
kandydat na sędziego Sądu Najwyższego

Krajowa Rada Sądownictwa
Zespół ds. oceny kandydatów na sędziów SN – Izba Karna

Wniosek o ujawnienie przesłuchania kandydata na sędziego Sądu Najwyższego

W związku z przesłuchaniem mnie jako kandydata na sędziego Sądu Najwyższego – Izba Karna wnoszę o ujawnienie w całości przebiegu posiedzenia Zespołu ds. oceny kandydatów na sędziów SN – Izba Karna w zakresie dotyczącym mojej indywidualnej sprawy.

Uzasadnienie:

Tak niezwykle ważne kwestie jak powoływanie na najwyższe stanowisko sędziowskie, jakim jest urząd sędziego SN powinny odbywać się w sposób transparentny, umożliwiający społeczny wgląd w procedurę oceny kandydatów na sędziów SN. **Wybór sędziów Sądu Najwyższego nie jest prywatną sprawą ani członków KRS, ani osób kandydujących na stanowiska w Sądzie Najwyższym.**

Wyłączenie jawności przez obecną KRS jest nieuzasadnione prawnie i godzi jednocześnie w interes społeczny. **Zgodnie z art. 61 ust. 2 Konstytucji RP prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu.** Z kolei ustęp 3 stanowi, że ograniczenie prawa, o którym mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. **Skoro podkreśla się, że obecnie członkowie KRS są przedstawicielem suwerena, bo albo są posłami lub senatorami albo też są przez nich wybrani, to zachodzi sytuacja określona w art. 61 ust. 2, który jeśli nie wprost, to co najmniej odpowiednio powinien być stosowany. Nie zachodzą żadne wyłączenia przewidziane w ust. 3. Standardy te przestrzegane są nawet przy wyborze ławników do Sądu Najwyższego i co najmniej w równym stopniu powinny się odnosić do kandydatów na sędziów.**

Potwierdzeniem tego jest także art. 20 ust. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa (ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 389,

848, 1045). Mowa w nim, że Rada obraduje na posiedzeniach plenarnych. Obrady są transmitowane za pośrednictwem Internetu, chyba że Rada podejmie uchwałę o wyłączeniu jawności posiedzenia. Rada wyłącza jawność posiedzenia w całości lub części, jeżeli jawność mogłaby prowadzić do ujawnienia informacji podlegających ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948, z 2017 r. poz. 935 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) lub naruszyć ważny interes prywatny przez ujawnienie danych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138).

W moim indywidualnym wypadku żadna z dwóch wymienionych ustawowo przesłanek nie zachodzi. Co prawda przepis wprost odnosi się do posiedzeń planarnych, ale powinien znaleźć odpowiednie zastosowanie do prac zespołów. Wynika to po 1. z powołanej wyżej zasady konstytucyjnej jawności życia publicznego, po 2. braku odmiennej regulacji co do prac zespołu, po 3. porównanie art. 20 i 34 ust. 4 ustawy o KRS wskazuje jedynie, że ekstrawagancją która różni oba postępowania jest transmisja za pośrednictwem Internetu, a nie jawność zewnętrzna realizowana w inny sposób np. poprzez transmisję przez media. Przepis ten potwierdza wyżej wspomniane wartości i powinien odnosić się do każdego etapu i formy posiedzenia konkursowego.

Biorąc powyższe pod uwagę, wyrażam zgodę na upublicznienie mojego przesłuchania w charakterze kandydata na sędziego SN i wnoszę jak w petitum. W przypadku odmowy, wnoszę o umożliwienie mi realizacji moich praw konstytucyjnych poprzez zapewnienie mi możliwości rejestracji dźwięku lub obrazu.